

Præsterne ikke kunne være Nævninger, man har ikke blot fritaget dem derfor, men forbudt dem det; og hvorfor? So netop, fordi Følgen af, at en Præst blev Nævning, kunde være, at han kom til at affige en Dødsdom, og dette har man paa samme Maade anseet for uforeneligt med Præstegjerningen. Af de saaledes anførte Grunde maa jeg bestemt fraraade Thinget at vedtage Forslaget Nr. 2. Vil man endelig af overbrevens Lighedsslyt have Præsterne til at være Solbater, er der i alt Fald en anden Vej at gaae, som jeg ikke skulde have Noget imod, men som vistnok ikke kan betrædes ved nærværende Lovforslag, men derimod gjennem en anden Lov. Det kan jo bestemmes, at Ingen kan ordineres til Præst, førend han har opshlybt sin Værnepligt; vil man gaae den Vej, skal jeg gjerne være med. (Stemmer: Men saa hade de slaet ihjel.) Ja, det er noget ganske Andet, thi det er da fæstet forinden Ordinationen. Et andet Forslag, jeg skal tillade mig at høre mig om, er Forslaget under Nr. 4. Jeg troer, at dette Forslag maa foretrækkes for Mindretallets. For det Første er det sidstnævnte Forslag, saaledes som det er affattet her, ikke stemmende med de hidtil bestaaende Regler; men dette lægger jeg kun mindre Vægt paa, Hovedsagen for mig er, at saaledes som Forholdene nu engang ere her i Landet, er det at være Soldat, hvormeget man end paastaar, at det er en Væresag, at være kaldet til Landets Forsvar, en Byrde, den almindelige Mening har endnu ikke høiet sig til den modsatte Betragtning, og det vilde gjøre et overmaade uheldigt Indtryk her i Landet, hvis man gjennem en en Forbrydelse kunde opnaae en Fritagelse for en Byrde, altsaa en Begunstigelse. Alt, hvad der middelbart eller umiddelbart kunde give Anledning til en saadan Opfattelse, bør vi undgaae, og derfor troer jeg, at det Forslag, Fleertallet har stillet, er det rigtige. Dertil kommer, at man dog i alt Fald ikke bestemt kan modsigge, at dette Forslag jo ogsaa kan faae praktisk Betydning, og at saadanne Arbejdscommandoer under givne Tidsforhold virkelig kunne finde nyttig Anvendelse. Der er endnu et Punkt, som jeg vil omtale, det er Forslaget Nr. 11, som er stillet af et Mindretal. Den høitærede Krigsminister har

allerede udtalt sig mod dette Forslag, og jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til ham, men for det Tilfælde, at Forslaget skulde blive vedtaget, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) og jeg stillet to Forslag under Nr. 31 og 35. Det er ikke paa nogen Maade vor Mening at ville paastaae, at disse Forslag i og for sig ere gode, der kan maastee i baade formel Henseende, og hvad Realiteten angaaer gjøres adskillige Indvendinger imod dem, men de ærede Medlemmer vilde bemærke, at de kun ere stillede for at forhindre de uheldige Følger, der vilde indtræde, dersom Forslaget Nr. 11 skulde blive vedtaget. Skulde hint Forslag derimod blive forkastet, maa jeg tilraade, at man vedtager vore foransførte Forslag, thi gjennem disse vil det opnaaes, at det bliver muligt for Mænd i en yngre Alder end den almindelige Værnepligtsalder at indtræde i Hæren, og derved altsaa gjøre det muligt, at Officerer, der have en bethdelig og langvarig Skole at gennemgaae, førend de blive altfor gamle, kunne blive udbannede — Noget, der fra Hærens og Befolkningens Standpunkt maa ansees for lige vigtigt. Hertil skal jeg indskrænke mig for nærværende Dieblit.

Ernst: Jeg har bedt om Ordet for at udtale mig i samme Retning, i hvilken den ærede sidste Taler udtalte sig om det sidste af de Punkter, han fremdrog. Det er nemlig min bestemte Overbeviisning, at naar Forslaget under Nr. 11 vedtages, saa vil man ifølge denne Bestemmelse i Forbindelse med en anden Bestemmelse i Loven, nemlig at den, som fremstiller sig for en Session og ikke findes tjenstdygtig, skal afvises, komme til at hortvise fra Militairretaten en stor Mængde unge Mennesker, der med Tiden vilde blive meget gode Officerer. Man vilde gjøre det aldeles umuligt for dem at hengive sig til Militairstanden, og jeg kan ikke troe, at man gjør det deri. Det er en meget lang Vej, man ifølge Hærløven skal gaae for at blive Officere; man skal være et halvt Aar Rekrut, et Aar Undercorporal, et Aar Corporal, og dernæst skal man staae 2½ Aar som Secondlieutenant, førend man kan blive udnævnt til Premierlieutenant og det bliver altsaa ialt en Tid af 5 Aar fra